

Izvor: Pixabay

POLITIKA

VELIKA ANALIZA ODNOSA RUSIJE I ZAPADA

 Autor Andrea Latinović
 Objavljeno | Subota, 17.09.2022.

Napad na najveću europsku državu- samoubilačka misija Rusije?

Analitičar Ivica Granić: Kina samo gleda svoje interese, a Rusiju vidi kao instrument za njihovo postizanje

Kada je 24. veljače 2022. godine, **Ruska Federacija** pokrenula masovnu invaziju na **Ukrajinu**, eskaliravši tako **Rusko-ukrajinski rat** koji je započeo još 2014. godine, Europa i svijet svjedočili su najvećem napadu na europsko tlo još od **Drugog svjetskog rata**.

Naime, početkom 2022. invaziji je prethodilo dugotrajno gomilanje ruske vojske na ukrajinskim granicama, a nekoliko dana uoči invazije, Rusija je priznala dvije **samoproglašene paradržave** unutar ukrajinskih granica- **Donjecku Narodnu Republiku** i **Lugansku Narodnu Republiku**.

Zatim su 21. veljače, **Oružane snage Ruske Federacije** ušle u regiju **Donbas** na istoku Ukrajine, a 22. veljače **Savjet Federacije** jednoglasno je ovlastilo predsjednika **Vladimira Putina** dajući mu pravo korištenja vojne sile izvan Rusije.

Nekoć moćna Rusija, koja danas nije ni sjena nekadašnje ogromne imperije i bogatog Ruskog Carstva, krenula je tako- sada je to, sedam mjeseci nakon početka rata sve izglednije- u samoubilačku misiju.

Ukrajina pruža žestoki, herojski otpor

Dana 24. veljače, oko 5 sati ujutro po **istočnoeuropskom vremenu**, Putin je najavio "specijalnu vojnu operaciju" u istočnoj Ukrajini, nakon čega su nekoliko minuta kasnije počeli su raketni udari širom Ukrajine, uključujući i glavni grad **Kijev**.

NAJČITANije

1 Hrvatski novinar se bez ikakvog razloga obrušio na popularnog pjevača i igrače: Oni nisu svjesni da nije u redu pjevati Thompsona

2 RACIJE U NJEMAČKOJ! Migrant nožem ubio curicu, a policija hapsi 'naciste' koji su kao htjeli srušiti vladu

3 HEIDENHEIMER ZEITUNG O HRVATSKOJ I KRAMARIĆU: "Izbornik i igrači spremni su hodati kroz vatru za svoju zemlju!", "Hrvate spaja nacionalni identitet iz kojeg proizlazi poseban ponos na reprezentaciju"

4 INTERVJU IVAN PENAVA: Grad Vukovar je zasigurno jedno od najisplativijih mjesta za ulaganje u Republici Hrvatskoj zbog brojnih pogodnosti koje nudi poduzetnicima, a što oni i prepoznaju

Ukrajinski predsjednik **Volodimir Zelenskij** odgovorio je objavom izvanrednog stanja, prekidom diplomatskih odnosa s Rusijom i njavom opće **mobilizacije**. Invazija je naišla na široku međunarodnu osudu, uključujući **sankcije** koje su nametnute Rusiji, dok su s druge strane antiratni prosvjedi u Rusiji rezultirali masovnih uhićenjima prosvjednika.

Prije invazije, neke od članica NATO-a pružale su materijalnu i oružanu podršku Ukrajini; makar NATO kao organizacija nije, a onda je 15. ožujka 2022. godine generalni sekretar NATO-a **Jens Stoltenberg** istaknuo odlučno opredjeljenje "NATO saveznika" da pruže podršku Ukrajini u oružju, strjeljivu i drugim sredstvima potrebnima za obranu.

Odmah nakon početka ruske invazije na Ukrajinu, Europska unija, Sjedinjene Američke Države i druge Ukrajini prijateljske zemlje odlučile su pružiti Ukrajini žurnu gospodarsku pomoć i opskrbu ratnim materijalom, ali i primijeniti ozbiljne ekonomске sankcije protiv Rusije.

Ruska invazija na Ukrajinu potpuno je promijenila dosadašnji politički i sigurnosni poredak u Europi, a o toj opširnoj temi razgovaramo s dr. sc. **Ivicom Granićem**, poznatim političkim analitičarom, inače i diplomiranim povjesničarom.

"Karte na istoku Europe svakoga se dana nanovo dijele, onom što se još jučer smatralo neupitnim danas je i te kako dovedeno u pitanje. Tako je od samoga početka ruske agresije, naime, rat ruskog predsjednika Putina protiv Ukrajine odugovlači se neplanirano, no osim što redefinira stanje stvari u Ukrajini, zatim baltičkim republikama, kao i u dijelu Skandinavije, naravno i u Rusiji, neizvjesnost oko završetka rata preslaguje i globalnu geopolitiku. Slijedom čega i drugi veliki igrači, prije svih SAD, preispituju i revidiraju svoju strategiju prema Europi, naravno, primarno prema Rusiji", govori na početku razgovora za Objektivno prof. Granić.

Taktika zadržavanja u zoni

Naš sugovornik dalje analizira situaciju:

"Razvoj događaja za SAD nije nešto što bi ih trebalo iznenaditi, što bi moglo izazvati tektonske i nepredviđene okolnosti, uostalom, još su svježa iskustva iz razdoblja 'Hladnog rata'. Vidljivo je kako se fokus i ove, nove, strategije, kao i kod izvorno 'hladnoratovske', zasniva na takozvanoj taktici 'obuzdavanja', što bi značilo kako SAD strpljivo, sporo, budno, dugoročno, ali prije svega čvrsto, 'obuzdavaju' ruske ekspanzivne tendencije prema Europi te ih pokušavaju zadržati u zoni."

U ovom trenutku čak četrdesetak država saveznica, pod palicom SAD-a, na ovaj, ili onaj način sudjeluje u naoružavanju Ukrajine, čime nastoje zaustaviti upravo ekspanzionističke impulse, ali razumije se, bez izravne vojne konfrontacije velikih igrača.

Strategija je, dakle, malo po malo grickati rusko zdravo tkivo na terenu, ne bi li, u kombinaciji sa sankcijama, došlo do urušavanja režima u Moskvi. Činjenica jest da je ova taktika bila djelotvorna u vrijeme SSSR-a, što je i dovelo do raspada te državne zajednice, no bilo bi vrlo naivno očekivati kako će se današnja Rusija raspasti, kao što se raspao SSSR.

5 Dalić poslao snažnu poruku zlim ljudima koji su ga htjeli smijeniti: Ova reprezentacija je mjesto domoljublja, zajedništva, ljubavi i hrvatske zastave

Je li po vama Pavao Vujnovac iz PPD trebao biti napadan zbog skupocjene ogrlice koju nije prijavio carini?

- Da, svaki građanin bi trebao biti javno prozvan ako mu se takvo nešto pronađe
- Ne, trebao je prijaviti ogrlicu, ali ako su mu ju i našli to je njegova privatna stvar

Odgovori

Baš kao što je i sam **George Kennan**, političar i tvorac koncepta ‘containmenta’, u slobodnom prijevodu ‘zadržavanja u zoni’, ili ‘obuzdavanja’, još prije pola stoljeća kazao: ‘Sovjetski Savez neće opstati, ali Rusija hoće’.

Kina kao globalni igrač

Koje su, dakle, razlike između ”jučer” i ”danas”?

”Prije svega, razlika je u tome da u vrijeme ‘Hladnoga rata’ nije egzistirala ovako jaka Kina, koja je danas možda i najjače gospodarstvo na svijetu. To je faktor koji je, zapravo, presudan, ključan u definiranju međunarodnih političkih odnosa, ne samo ovdje, nego u globalu govoreći.

Veliki broj analitičara, a tom se stavu i osobno pridružujem, smatra kako bi danas SAD morale ići kombiniranom strategijom ‘obuzdavanja’ ruskog ekspanzionizma na Europu, sve dok rusko vodstvo, bilo koje, ne shvati kako ga destruktivne imperijalne tendencije ne vode nigdje, odnosno, vode u neizvjesnu budućnost, slijedom čega bi, ako već i nisu, od druge sile na svijetu mogle reterirati i postati tek običan vazal Kine”.

Što to točno znači?

Dr. Granić objašnjava vrlo detaljno:

”To znači kako bi Moskva, sve više odsječena i izolirana od Zapada, pojednostavljeno rečeno, u odnosu na Peking kao trgovinskog partnera i ključnog međunarodnog pokrovitelja, bila doista nekakav partner, ali više ne na strategiji jednakih, nego na strategiji molitelja i dobročinitelja. Takav podcjenjivački pristup u odnosu na ovisnost o Kini mogao bi natjerati Putina da preispita svoju ratobornu antizapadnu strategiju, što bi u konačnici moglo obuzdati njegovu agresivnost.

Paradoksalan je, nelogičan i neprirodan način na koji je Putin Rusiji mislio vratiti drugo mjesto na svjetskoj pozornici tako što je započeo rat u Ukrajini. Rat u Ukrajini nije isti, čak niti sličan, onima u Gruziji, ili Afganistanu, ili na Kavkazu, ili u Čečeniji, ili u Siriji, ovdje su ulozi puno veći. Svi oni raniji bili su lokalni, dok rat u Ukrajini ima globalni potencijal. Takav potez od strane Putina potpuno je neobjašnjiv.

Analitičari se slažu kako na ovaj način Putin Rusiju može dovesti tek do, eventualno, do mjesta kineskog strateškog vazala i ništa više od toga. A strategija na kojoj bi Rusija mogla ponovo ‘uskrsnuti’, odnosno mogla postati ponovo velika svjetska sila, možda će zvučati paradoksalno, ali leži upravo na Zapadu”.

Je li to doista moguće?

”Druga je stvar koliko je to u ovom momentu realno, odnosno izgledno. Promjene nema preko noći, no Putin mora shvatiti kako put za zdravu Rusiju vodi preko Zapada, a ne preko Azije. Kao što ni SAD ne bi smjele imati iluzija da će se takva transformacija, ako se i dogodi, na brzinu rezultirati nekakvim prijateljskim odnosom s Rusijom, a još manje antikineskim savezom. To nije izgledno.

Važno je da Zapad shvati kako se eventualne promjene u Rusiji mogu događati jako, jako sporo. S Rusima treba imati strpljenja. Ruski narod je cijelu povijest egzistirao u raznim oblicima totalitarnih, odnosno nedemokratskih režima, ili

uređenja, praktički od 11. stoljeća do danas, u raznim kneževinama, vojvodstvima, ovim, ili onim feudalnim zajednicama, kasnije i Carstvu. Pojednostavljeno, nisu imali vremena demokratski odrasti. I tako sve do 1918. godine, nakon čega su skliznuli u još gori politički mrak, u **Lenjinov** i **Staljinov** komunizam.

Ukratko, ako promatramo razdoblje od posljednjih tisuću godina, može se kazati kako Rusi u kakvoj takvoj demokraciji žive tek posljednjih tridesetak godina. A to je zapravo ništa. Otežavajuća okolnost je to što se na čelu države nalazi okorjeli komunist i bivši KGB-ovac, Vladimir Putin, političar koji nikada nije prežalio moći i utjecaj propalog SSSR-a, a agresija na Ukrajinu nije ništa drugo nego refleksija te težnje. On u primisli ima nekakvu obnovu ruskog utjecaja najprije na susjede, a onda i dalje”, razgovaramo s dr. Granićem.

Rusi kao narod paradoksa

Vrlo je zanimljivo i njegovo objašnjenje samog ruskog naroda, koji je za većinu svijeta zapravo i dalje- nepoznanica.

”Ruski narod je narod paradoksa! I to takvih da čovjeku sa Zapada to nije lako shvatiti. Primjerice, to je narod od kojega bježi 130 milijuna najbližih susjeda, s kojima su desetljećima živjeli u istoj državnoj zajednici. Rusi su narod koji je u stanju proizvesti sofisticiranu letjelicu na Mjesec, a proizvodnja civilne zračne flote im je zanemariva. Ili, u stanju su proizvesti najmodernije vojno vozilo na svijetu, a proizvodnja civilnih vozila praktički ne postoji, ili je čista katastrofa. Imaju cijeli opseg najmodernijeg naoružanja, a nisu u stanju proizvesti kvalitetne kućanske aparate, frižidere, miksere, televizore, sve to kupuju na Zapadu...

A kada je riječ o Oligarsima, situacija je praktički shizofrena. Tu ne postoje nove vrijednosti, što je krajnje paradoksalno. Dakle, da možete kazati ‘taj i taj je stvorio nešto novo i na tome zaradio golem novac’, poput poslovnih ljudi na Zapadu. To kod Rusa ne postoji, u pitanju je isključivo redistribucija onoga što im je Bog dao, prirodnih resursa, prije svega plina i nafte, na čemu su se pojedinci toliko obogatili da to normalnom čovjeku sa Zapadu nije shvatljivo. A onda, da absurd bude ukupan, ti Oligarsi stečena bogatstva troše isključivo na Zapadu, kojega tobože toliko preziru, a ne kod svoje kuće.

I to su te vrijednosti koje Putin, odnosno Rusija, danas nude modernom čovječanstvu. Uglavnom, riječ je o najcrnjem sektaštvu, klijentelizmu, nepotizmu, zatim o osvajanjima, ratovima, agresiji na bliže, ili dalje susjede, i slično.

Čemu se nadati?

Promjene u ponašanju Rusije neće se dogoditi na brzinu. Proći će i godine prije nego ruski čelnici zauzmu manje konfrontirajući stav prema Zapadu, čak bi se moglo kazati i kako je malo vjerojatno da će Rusija ikada u potpunosti biti integrirana u zapadnu zajednicu. Kao što nije vjerojatno da će ikada žrtvovati svoj odnos s Kinom zbog ‘prijateljskih’ veza sa Zapadom.

Prvo na što će se Zapad morati naviknuti jesu značajne razlike u vrijednostima, kao što su potpora ljudskim pravima, ili demokratsko upravljanje. Kada biste danas u Rusiji govorili o, recimo, trodiobi vlasti, vjerojatno bi vam se grohotom smijali, tamo vlast nije čak niti u rukama Vlade, ili Parlamenta, u rukama je isključivo jednog jedinog čovjeka, što je krajnje nedemokratski.

Ili, ako biste kojim slučajem promovirali vrijednosti LGBT populacije, zagovarali Paradu ponosa, ili slično, dugotrajan zatvor bio bi vam definitivno zajamčen, naime, u pitanju su po važećim ruskim zakonima ozbiljna kaznena djela”, nastavlja profesor Ivica Granić.

Ivica Granić

Strategija laganog primicanje Zapadu

On smatra da će mogući razvoj krenuti ovim putem.

”Strategija laganog primicanje Zapada prema Kremlju mogla bi biti dobitna kombinacija. Politika ravnopravnosti, odnosno, održavanje produktivnih veza i s Kinom i sa Zapadom, u ruskom je najboljem interesu.

Hoće se kazati kako je ipak moguća ona ‘druga Rusija’, ona s uravnoteženijom vanjskom politikom, koja izbjegava bliske veze s Kinom, ili konflikte sa Zapadom, koja poštuje teritorijalni integritet drugih država i koja se pridržava svojih međunarodnih obveza. A SAD moraju biti strpljive i spremne čekati da Rusija shvati kako nema osobite koristi od budućnosti u kojoj će biti podređena Kini”.

Rat u Ukrajini

”Tijek rata, evo sredinom rujna 2022. godine i dalje je neizvjestan. Kao što će do zadnjeg dana biti neizvjestan. Sve dok ne završi za zelenim stolom. Moskva je danas daleko od zacrtanog plana, odnosno, od postizanja promjene režima u Kijevu i sličnih neostvarivih besmislica, no ipak su uspjeli zgrabiti značajan dio Ukrajine.

No, Ukrajina se nikada neće predati. Njena vojska upravo ovih dana izvodi žestoke protuudare, zapravo je nadmašila sva očekivanja, ali definitivno neće biti u poziciji tako brzo i učinkovito osloboditi svoju zemlju.

S druge strane, Rusi su svjesni kako njihova kontrola nad istočnom Ukrajinom nikada ne može biti konačna. Čak je i SSSR-u trebalo više od desetljeća da suzbije ukrajinske pobune, nakon što je ponovno uspostavio kontrolu nad tom državom, na kraju Drugog svjetskog rata. Niti će se teritoriji koje je okupirala Rusija u potpunosti oporaviti od ekonomске propasti izazvane ratom. Moskva nema novca da oživi opustošena područja koja je osvojila, ali će vjerojatno to ipak pokušati učiniti, trošeći ionako oskudna sredstva.

Putin je već izgubio

Uvjeren sam kako Ruse, a ne Europu, čeka hladna zima. Jedna stvar bi mogla biti kap koja će preliti čašu. Naime, Rusija se svakoga dana suočava sa sve jačim NATO-m. Kojem će se uskoro pridružiti Švedska i Finska. Slijedom logike, Rusija će biti prisiljena trošiti sve više na svoju vojsku, čime će permanentno iscrpljivati svoju blagajnu, što će posljedično dovesti do situacije u kojoj će morati štedjeti na socijalnim mjerama, infrastrukturni, znanosti, zdravstvu i tako dalje.

Dakle, Putinove sulude imperijalističke težnje ostavit će Rusiju siromašnijim, tužnijim, represivnijim, nesigurnijim mjestom za život. Čak i ako Putin dođe do nečega što bi mogao proglašiti kratkoročnom pobjedom, on je dugoročno već izgubio. Zapadne sankcije će, iako to tako ne izgleda jer one djeluju sporo,

dugoročno rusko gospodarstvo razoriti, ono će stagnirati i propadati i posljedično doći će do povećanja ovisnosti o Pekingu, što je perspektiva kojoj se malo tko u Moskvi raduje.

Zapravo, u ovom monetu Putin i nema nekog izbora. Već naveliko preusmjerava izvoz energije i minerala s 'neprijateljskih' europskih tržišta u Kinu, a ruski potrošači sve će se više oslanjati na kineski uvoz kako bi zamijenili zapadne proizvode, koji im više neće biti dostupni. Kineska valuta Juan već sada igra glavnu ulogu u transakcijama na Moskovskoj burzi i utjecaj će bivati sve veći.

Uvjeren sam kako će to biti toliko radikalno da će stabilnost ruskog gospodarstva počivati na injekcijama kineskog novca i robe, što će posljedično Pekingu omogućiti veliku moć i utjecaj na Moskvu".

Dugoročna geopolitička igra i nesvrstana Rusija

Analitičar Ivica Granić zorno dočarava sadašnji trenutak u kojem se nalazi ne samo Rusija, već i Europa, ali i ostatak zapadnoga svijeta.

"S druge strane SAD će nastaviti 'bildati' ukrajinsku vojsku, uz zadržavanje i jačanje sankcija prema Rusiji, uključujući kontrolu izvoza bitnih tehnologija koje su Rusiji potrebne i kojima se teško pristupa, kao što su poluvodiči. Sankcije će vremenom jačati ukrajinski ratni stroj, slabit će Rusiju, ali to svakako ne bi smjela biti dugoročna američka strategija.

Neophodno je shvatiti od strane SAD-a kako upravo oni moraju utrti put, parafrazirat ču Tita, budućoj 'nesvrstanoj Rusiji'. To, prije svega, znači kako SAD moraju izbjegći eskalaciju u Ukrajini, moraju spriječiti potpunu destabilizaciju Rusije i pružiti Moskvi alternativu njezinom opasnom pretjeranom oslanjanju na Peking.

Nemojmo zaboraviti da je Rusija država s više od pet tisuća nuklearnih glava, i ne dao Bog da se iste nađu na nekakvom crnom tržištu, ili slično. Želim reći kako SAD moraju i te kako biti senzibilne i jako odmjerene u 'stiskanju' Rusije. S time da uvijek moramo imati na umu kako ne smije doći do izravne konfrontacije NATO-a i Rusije. Ako do toga dođe, onda smo svi, simbolično, 'obrali bostan'. Dakle, politika strpljenja i snošljivosti".

Naivni Zelenskij i ukrajinski zahtjevi

A kako stoje stvari na napadnutoj ukrajinskoj strani?

"Treba shvatiti i ukrajinsku stranu, koja želi totalnu blokadu Rusije, na svim razinama. Koliko god mi imali simpatija prema tom narodu, svjesni smo kako do toga ne može, a niti smije, doći. Nedavno su tražili da NATO uvede zonu zabrane letova iznad Ukrajine, što je notorna glupost. Naime, to bi posljedično riskiralo angažiranje pilota borbenih zrakoplova NATO-a u zračnoj borbi s ruskim snagama, dakle izravnu konfrontaciju Rusije i NATO-a. Osobno me jako iznenadio taj zahtjev Zelenskoga, shvatio sam kako i nije baš 'igrač' za velike utakmice.

Naravno da će i Rusija i NATO neprekidno testirati granice, Zapad će Ukrayini stalno slati naoružanje, kao što su topnički raketni sustavi visoke mobilnosti, koje ukrajinska vojska koristi za nanošenje ozbiljne štete ruskim skladištima streljiva i bazama daleko iza bojišnice. Kao i drugo moderno naoružanje, što je do sada rezultiralo anuliranjem 20 do 30 posto ruskih borbenih snaga i logistike, ali

izravan angažman NATO snaga na nebu, na zemlji, ili u Crnom moru bila bi druga priča.

Naravno da bi to potaknulo Ruse da odgovore, što bi u konačnici mogao pokrenuti ciklus eskalacije koji bi, u najgorem slučaju, mogao kulminirati nuklearnim sukobom. Takav scenarij treba izbjegići pod svaku cijenu”.

Raspad Rusije pogubnost za čovječanstvo

”Postoji još jedan ishod koji bi SAD trebalo zabrinuti, odnosno koji bi trebalo izbjegći. Naime, jasno je kako će Saveznici nastaviti raditi pritisak na Rusiju, ali ne smiju izgubiti iz vida činjenicu da destabilizacija Rusije, na što pozivaju neke ‘vruće glave’, nije u njihovom interesu.

Poznato je kako je tijekom kraja ‘Hladnog rata’ predsjednik **George Bush** bio jako zabrinut zbog raspada SSSR-a, ne zato što je želio očuvati SSSR, nego zato što raspad velike nuklearne sile predstavlja opasnost od oslobađanja nuklearnog oružja, zatim i širenje nuklearnog naoružanja među državama sljednicama, ali i poticanje pojave novih terorističkih i organiziranih kriminalnih mreža. Niti četiri desetljeća kasnije ti rizici nisu nestali.

Rusi mrze Zapad

Na kraju će se čitateljstvo možda iznenaditi, ali predugo se bavim Rusijom i sasvim kompetentno mogu iznijeti jedan stav.

Naime, prošlost doista teško pritiše Rusiju, zbog čega su ruske represivne institucije nevjerojatno otporne i opstojne, ali politička orientacija ruskog naroda, kada je Zapad u pitanju, nevjerojatna je. Veliki dio ruskog naroda, u kojeg su Sjedinjene Države svojedobno naivno polagale nade za demokratsku transformaciju, ne da neće krenuti u tom smjeru, nego upravo u suprotnom.

Oni doista iskreno Zapad smatraju ishodištem svog zla na kugli zemaljskoj i doživljavaju ga kao nešto što jednostavno treba uništiti, zbrisati s lica zemlje. A Ukrajinu smatraju produljenom rukom Zapada.

Želim reći kako je ostvarenje istinske ruske demokracije doista posao za ruski narod, ali sposobnost Zapada da utječe na te procese bila je i ostatak će krajnje ograničena. Nemojmo zaboraviti da je Zapad pokušao udovoljiti željama Moskve pozivajući Rusiju da se pridruži G-7 klubu razvijenih nacija i uspostavljanjem zajedničkog Vijeća NATO-a i Rusije, no Rusija je odbila i nastavlja strategiju povijesnih zamjeranja, podliježući toksičnom nacionalizmu i imperijalizmu”.

I, što reći na kraju ove, vrlo detaljne i iscrpne analize najopasnijeg trenutka nakon završetka Drugog svjetskog rata, u kojem živimo?

”Zaključno, Zapad mora nastaviti istraživati kako bi ubrzali pojavu neke nove, manje ratoborne Rusije, ako ni zbog čega drugoga, onda zbog smanjenja napetosti između dviju najvećih nuklearnih država, čime će i Kini otežati iskorištavanje ruske slabosti. Veliki uspjeh bio bi ako bi Zapad nekako potaknuo Ruse da barem zamisle budućnost u kojoj je Rusija utjecajna, neovisan igrač na globalnoj pozornici, ali koji nastoji mirno i profitabilno koegzistirati sa Zapadom.

I Zapad i Rusija dijele interes stvaranja Rusije koja nije kineski vazal, ili projekat, a ruska potencijalna ‘nesvrstanost’ u trenutnom strateškom natjecanju s Kinom

možda je najveća 'mrkva' koju Zapad i SAD mogu ponuditi.

Američke poruke Rusiji trebale bi ojačati ono što ruske političke elite već znaju: da Kina samo gleda svoje interese, a Rusiju vidi kao instrument za njihovo postizanje", završava dr. Ivica Granić razgovor za Objektivno.

**Dopušteno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i autora.*

Tekst je nastao u okviru projekta kojeg je financijski podržala Agencija za elektroničke medije.

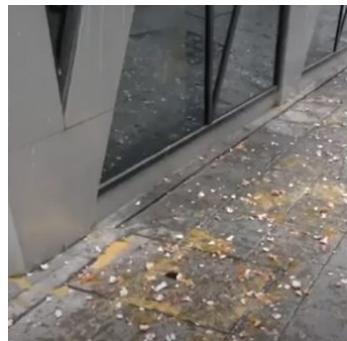
Agencija za elektroničke medije
Agency for the electronic media

U ovom članku: Istaknuto

POVEZANE VIJESTI

**IKER CASILLAS:
Jedanaesterac za
Argentinu nepra...**

PAULA ⏱ PRIJE 16 MINUTA

Bivši glavni urednik Sportskih novosti ogorčen: Di...

PAULA ⏱ PRIJE 4 SATA

Hrvatski novinar se bez ikakvog razloga obrušio na p...

PAULA ⏱ PRIJE 1 DAN

**A HRVATI ŠUTE!
Bugari zasuli ja-jima zgradu Euro...**

PAULA ⏱ PRIJE 1 DAN